

UZASADNIENIE

Ubezpieczona A. C. (1) wniosła odwołanie od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 maja 2021 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.03. (...) do 31.03.2021 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Ubezpieczona podniosła, że dniu 10.03.2021 r. zgodnie z planem udała się do B. oraz Z. w celu zareklamowania swojej działalności oraz złożenia oferty handlowej. Ze względów ekonomicznych wyjazd został zorganizowany z pracownicą firmy męża i użyciem samochodu z firmy męża. Podkreśliła, wyjazd miał charakter służbowy i tego dnia wykonywała obowiązki zgodnie związane z (...) swojej firmy, w standardowych godzinach pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu. Pełnomocnik organu rentowego zarzucił, że brak jest wiarygodnych dowodów, iż w dniu wypadku ubezpieczona wykonywała prace związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. W ocenie ZUS wyjazd w dniu zdarzenia był związany z dostarczeniem towaru – odzieży – do klientów męża. Tym samym brak jest przesłanek do przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w związku z wypadkiem z 10.03.2021 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. (1) prowadzi działalność gospodarczą od 1.04.2010 r. w przeważającej części sklasyfikowaną jako sprzedaż detaliczna artykułów używanych, powadzoną w wyspecjalizowanych sklepach. Prowadzi sprzedaż używanych mebli, wyposażenia mieszkań i innych drobiazgów.

Bezsporne

W dniu 10.03.2021 r. wraz z pracownicą firmy męża, który prowadzi działalność w zakresie hurtowni z odzieżą – A. J. wyruszyły na zaplanowany wcześniej wyjazd do B. i Z.. W celu zmniejszenia kosztów wyjazdu uzgodniła z mężem prowadzącym w ramach swojej działalności sklep (...), że połączą wyjazd do klientów. Tego dnia jej sklep był zamknięty.

A. C. (1) chciała nawiązać kontakty związane ze swoją działalnością, zareklamować ją i pokazać próbki towarów m. in. w sklepie (...) w miejscowości Z., który prowadzi sprzedaż artykułów gospodarstwa domowego i mógł kupić towar od A. C. (1) oraz w sklepie (...) w B. . Planowała rozwieszenie plakatów reklamujący jej działalność w sklepach w których prowadzi działalność jej mąż. Wcześniej uzyskała wstępną zgodę na ich wywieszenie – musiała je jednak pokazać, aby uzyskać definitywną zgodę. Zabrała kilka drobiazgów – drobną porcelanę, figurki, kieliszki, które zapakowała do kartonu.

Planowała również odwiedzić w Z. sklep z używanymi meblami prowadzony przez M. S. (1), aby pomówić o ewentualnej współpracy.

A. J. pracuje u męża A. C. (2). Jako pracownik hurtowni miała dostarczyć towar zamówiony przez sklepy w B. i Z.. O wyjeździe oraz o tym, że pojedzie z A. C. (1), która chce przedstawić ofertę swojego sklepu została poinformowana kilka dni wcześniej. A. C. (1) nie mówiła jej o tym, że jest umówiona, wskazywała jednak, że musi działać, pojechać gdzieś, złożyć ofertę. Do samochodu został zapakowany karton z rzeczami A. C. (1).

Również przed wypadkiem A. C. (1) wyjeżdżała w teren w celu reklamowania swojej działalności i nawiązywania kontaktów biznesowych.

W dniu 10.03.2021 r. przed miejscowością B. doszło do wypadku komunikacyjnego spowodowanego przez kierowcę samochodu (...).

W wyniku wypadku doszło A. C. (1) doznała stłuczenia głowy , klatki piersiowej i podudzia prawego.

W prowadzeniu działalności ubezpieczona kieruje się zasadą, że najcenniejszy jest bezpośredni kontakt z klientem, osobiste prowadzenie negocjacji , przekazanie wizytówek.

A. C. (1) prowadząc swoją działalność wyjeżdża w teren również dlatego, że sklep jest w podwórku, słabo funkcjonuje i konieczne jest wyjście „ na zewnątrz „, w celu zareklamowania działalności.

W późniejszym okresie plakaty reklamujące działalność A. C. (1) zostały wywieszane w sklepach w Z. i B.. A. C. (1) nawiązała również współpracę z M. S. (1).

Dowód: dokumentacja złożona w aktach ZUS, zeznania świadka A. J. – k. 26, zeznania A. C. (1) – k. 26 v.

Decyzją z 10.05.2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych O.. w S. przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10.03.2021 r. do 31.03.2021 r. w wysokości 80% podstawy wymiaru i odmówił wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 10.03.2021 r. do 31.03.2021 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Bezsporne

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonej jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dla rozstrzygnięcia o prawie ubezpieczonej do zasiłku chorobowego w wysokości 100 % podstawy jego wymiaru istotne znaczenie ma ustalenie czy zdarzenie z dnia 10.03.2021 r. było wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 pkt 8 art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2002, nr 199, poz. 1673 z zm.) – zwaną w dalszej części „ustawą wypadkową”, za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Świadczeniami, jakie przysługują w związku z wypadkiem przy pracy w myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej m.in. jest: zasiłek chorobowy - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową .

Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru. (art. 9 ust. 1)

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego czy uraz, którego (bezsprene) doznała ubezpieczona w dniu 10.03.2021 r. związany był z wykonywaniem zwykłych czynności wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu czynności wykonywane przez ubezpieczoną w dniu 10.03.2021 r. związane były z prowadzeniem przez nią działalności gospodarczej. Wynika to z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, a także z faktycznych czynności wykonywanych przez ubezpieczoną tego dnia, jak i na co dzień. Ubezpieczona zajmuje się sprzedażą używanych mebli, wyposażenia mieszkań i innych drobiazków np. drobnej porcelany , figurek, kieliszków itp.

Z przeprowadzonego postępowania wynika, że w dniu zdarzenia ubezpieczona udała się na wcześniej zaplanowany wyjazd w celu reklamowania swojej działalności, nawiązania kontaktów handlowych. Ustalenie daty i celu wyjazdu nastąpiło kilka dni wcześniej – co potwierdzają zeznania świadka A. J. i samej ubezpieczonej. Świadek potwierdził ,

że ubezpieczona zaplanowała ten wyjazd, określiła jego miejsce i cel. Zabrała również drobne przedmioty stanowiące przedmiot wyposażenia wnętrza. Zarówno z zeznań świadka, jak i ubezpieczonej wynika, że ten sposób prowadzenia działalności nie był nietypowy w prowadzeniu tej działalności, ponieważ ubezpieczona wcześniej nawiązywała osobiste kontakty np. w sklepach, czy innych miejscach w których mogła liczyć na nawiązanie współpracy w ramach swojej działalności, czy też od razu sprzedać towar. Faktem jest, że wyjazd ten połączony był z czynnościami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej przez jej męża. Twierdzenia ubezpieczonej o ekonomicznych przesłankach połączenia w jednym wyjeździe spraw związanych z jej działalnością i działalnością jej męża w ocenie sądu są logiczne i przekonujące. Nieracjonalne i byłoby zaplanowanie ich w inny sposób.

Nie budzi żadnych zastrzeżeń sądu sposób prowadzenia działalności ubezpieczonej polegający na nawiązywaniu bezpośredniego, osobistego kontaktu z potencjalnym klientem, okazania towaru, negocjacji i osobistego ustalenia czy widok i treść plakatu spowoduje wyrażenie zgody na jego wywieszenie. Ubezpieczona od wielu lat prowadzi działalność i opierając się na swoim doświadczeniu najlepiej potrafi ocenić w jaki sposób dotrzeć do potencjalnego klienta i jaki jest najskuteczniejszy sposób promowania działalności. Nie może też ująć uwadze, że od dnia ogłoszenia stanu pandemii możliwość wyjścia do klienta była znacząco ograniczona. Ubezpieczona podkreśliła, że sklep z uwagi na swoje umiejscowienie, stan pandemii słabo funkcjonował i konieczne było podjęcie kroków celem zmiany tego stanu rzeczy, w tym przy oszczędnym sposobie postępowania.

Sąd zwrócił uwagę, że organ rentowy podnosił, iż nie ma wiarygodnych dowodów na to, że ubezpieczona w dniu wypadku prowadziła swoją działalność. Zarzucał, że wyjazd w tym dniu był związany z dostarczeniem towaru – odzieży do klientów jej męża. Sąd zwrócił jednak uwagę, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie podał dlaczego doszedł do takiego wniosku, dlaczego odmówił wiarygodności twierdzeniom ubezpieczonej i świadka.

Niemniej jednak sąd zwrócił uwagę również na to, że pewne szczegóły wyjaśnień ubezpieczonej w postępowaniu przed organem rentowym pozostały nie do końca wyjaśnione. Ubezpieczona wskazywała, że nie była umówiona z klientami i jednocześnie, że „chciała w umówionych sklepach z którymi współpracuje jej mąż także zareklamować swój towar”. Zeznając przed sądem wyjaśniła, że oświadczenia złożone przez nią w postępowaniu przed ZUS mogły mieć chaotyczny charakter z uwagi na emocje związane z wypadkiem. Zeznała, że faktycznie nie była umówiona z M. S. (2), natomiast sklepy w B. i Z. wiedziały o jej przyjeździe. Jak wyżej wskazano twierdzenia ubezpieczonej o zaplanowanych wizytach w sklepach oraz o przygotowaniu się do tego wyjazdu i zabranii przedmiotów do prezentacji lub ewentualnej sprzedaży potwierdził świadek A. J..

Trudno też znaleźć racjonalne inne wytłumaczenie wyjazdu ubezpieczonej w dniu 10.03.2021 r. Ani z dokumentacji zgromadzonej przez ZUS, ani z przeprowadzonego postępowania przed sądem nie wynika, by obecność ubezpieczonej wynikała z jakiegokolwiek potrzeby związanej z działalnością jej męża.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej. W szczególności Sąd miał na uwadze, że miały one charakter spontaniczny i szczery. Nadto pozostawały w zgodzie z zeznaniami świadka A. J.. Również zeznania świadka cechowały się szczerością i spontanicznością oraz w całości potwierdzały zeznania ubezpieczonej.

Z kolei organ rentowy nie wykazał, by brak było podstaw do uznania zdarzenia za wypadek przy prowadzeniu działalności pozarolniczej. Nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów, powołując się jedynie na swoje „wątpliwości”, których w toku postępowania rentowego nie wyjaśnił. Również w postępowaniu przed Sądem nie przedstawił żadnych dowodów, które przeczyłyby twierdzeniu ubezpieczonej, że wykonywała czynności związane z prowadzoną działalnością pozarolniczą. Organ rentowy oparł swoje stanowisko na domniemaniach, nie dowodach, nie wskazując jednocześnie żadnych przekonujących okoliczności, które świadczyłyby o słuszności zajętogo stanowiska i przeczyły twierdzeniom ubezpieczonej.

Reasumując, w ocenie Sądu powołane powyżej okoliczności wskazują, że do zdarzenia doszło przy prowadzeniu działalności przez ubezpieczoną.

Zważyć nadto należy, że organ rentowy nie kwestionował faktu wystąpienia przyczyny zewnętrznej zdarzenia i wystąpienia urazu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres z ubezpieczenia wypadkowego.